

राक्षसीभिः परिवृता भर्तृदर्शनलालसा ॥ निविष्टा हि पुरीलंकातीरे नदनदीपते ॥ ४ ॥ कथं ज्ञास्यति तारामस्तत्र स्थांतामनिंदितां ॥ दुःखं
 संचिंतयंती सा बहुशः परिदुर्लभा ॥ ५ ॥ प्राणयात्रामकुर्वाणा प्राणांस्त्यक्ष्यत्यसंशयं ॥ सभूयः संशयो जातः सीतायाः प्राणसंक्षये ॥ ६ ॥
 सत्वं शीघ्रमिति गत्वा सीतां पश्य शुभाननां ॥ प्रविश्य नगरीलंकां प्रयच्छ हविरुत्तमं ॥ ७ ॥ एवमुक्तोऽथ देवेंद्रः पुरीं रावणपालितां ॥ आग
 च्छन्निद्रया सार्धं भगवान्पाकशासनः ॥ ८ ॥ निद्रां चोवाच गच्छ त्वं राक्षसान्संप्रमोहय ॥ सा तयोक्तामघवता देवी परमहर्षिता ॥ ९ ॥ देव
 कार्यार्थसिद्ध्यर्थं प्रामोहय त राक्षसान् ॥ एतस्मिन्नंतरे देवः सहस्राक्षः शचीपतिः ॥ १० ॥ आससाद वनस्थांतां वचनं चेदमब्रवीत् ॥ देव
 राजोऽस्मि भद्रं ते द्रुह चास्मि शुचिस्मिते ॥ ११ ॥ अहं त्वां कार्यसिद्ध्यर्थं राघवस्य महात्मनः ॥ साहाय्यं कल्पयिष्यामि मा शुचो जनकात्म
 जे ॥ १२ ॥ मत्प्रसादात्समुद्रं सतरिष्यति बलैः सह ॥ मयैवेह च राक्षस्यो माययामोहिताः शुभे ॥ १३ ॥ तस्मादन्नमिदं सीते हविष्यान्नम
 हं स्वयं ॥ सत्वांसंगृह्य वै देहि आगतः सह निद्रया ॥ १४ ॥ एतदस्य सिमद्वस्तान्नत्वां वाधिष्यते शुभे ॥ १५ ॥ क्षुधातृषाचरं भोरुवर्षाणाम
 युतैरपि ॥ १६ ॥ एवमुक्ता तु देवेंद्र मुवाच परिशंकिता ॥ कथं जानामि देवेंद्र त्वामिह स्थं शचीपतिं ॥ १७ ॥ देवांलिंगानि दृष्टानिरामलक्ष्म
 णसन्निधौ ॥ तानि दर्शय देवेंद्र यदि त्वं देवराट् स्वयं ॥ १८ ॥ सीताया वचनं श्रुत्वा तथा चक्रे शचीपतिः ॥ पृथिवीं नास्पृशत्यद्रुचामनि मे
 पेक्षणा निच ॥ १९ ॥ अरजो वरधारी च नग्नानकुसुमस्तथा ॥ तं ज्ञात्वा लक्षणैः सीतावासवं परिहर्षिता ॥ २० ॥ उवाच वाक्यं रुदती भग
 वद्राघवं प्रति ॥ सहभ्रात्रा महाबाहुर्दिष्ट्या मे श्रुतिमागतः ॥ २१ ॥ यथामेश्वशुरो राजायथा च मिथिलाधिपः ॥ तथा त्वामद्य पश्यामि
 सनाथो मे पतिस्त्वया ॥ २२ ॥ तवाज्ञया च देवेंद्र पयोभूतमिदं हविः ॥ अशिष्यामि त्वया दत्तरघूणां कुलवर्धनं ॥ २३ ॥